

A Brassói Ujlap előfizetési ára:

egész évre K 12.—
 félévre „ 6.—
 negyedévre „ 3.—
 egy óra „ 1.—

Egyes szám ára 4 fillér.

BRASSÓI UJLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik vasár- és ünnepnapok kivételével mindennap
 :-: délután 6 órakor. :-: :-:

Hirdetéseket felvesz a kiadó
 hivatal, Kapu-utca 45. szám.
 Hirdetések díjszabás szerint.

Szerkesztőség: KAPU - UTCA 45. SZ.
 TELEFON: 515.

Felelős szerkesztő: BUSZEK BÉLA.
 Főszerkesztő: Dr. MATHEOVITS FERENC.

Kiadja: ÉGETŐ TESTVÉREK NYOMDÁJA.
 Kiadóhivatal: Kapu-u. 45. — Telefon-szám: 515.

A Brassói Magyar Dalárda jubileuma.

„Dalában érez a nemzet,
 A mi dalunk — a honszeretet“.

A Brassói Magyar Dalárda fél-százados jubileumi ünnepségének utolsó akkordjai elhangzottak, az utcák zaja elnémult s a megnyugvás édes, boldogító csendje ereszkedik le az ünneplő városra. Ám ez csak külső, a nagyvilág külseje, mert a szivekben még ott ég a lelkesedés tüze, a szemekben még csillámlik az öröm fénye, még hevesen s talán hevesebben dobog meg kebelünk a szép napok elemészthetetlen s feledhetlen hatása alatt, hisz szép, fenséges, erejében mély, kitörésében magasan, a fellegekben járó volt a Magyar Dalárdának jubiláris ünnepsége. Az érzések mélysége, a magyarsziv megdobbanásának itt soha meg nem nyilvánult lelkesedése, a megértő és áldozatos szeretet hatalmas érzése tombolt, viharzott az ünnepségek alatt. És méltán. A Brassói Magyar Dalárda 50 éves dicsőséges multjával oly kulturmunkát végzett e városban, melyért méltán megillette a babér örökzöld koszorúja.

A magyar dal ápolása, fejlesztése, a magyar érzés lángjának folytonos élesztése s ébren tartása volt a kettős cél, melyet a Magyar Dalárda 50 év előtt 1863-ban maga elé tűzött. S ötven évnek kitartó lelkesedésével, s lelkes, küzdelmes munkájával ma, 1913-ban elmondhatjuk, hogy kettős célját megvalósította, elérte oly fényesen, oly gazdag eredménnyel, hogy annak árnyékában ma, 50 év után, nyugodtan pihenhetünk, sőt tovább munkálhatunk a mult boldogító önérzetével s a mindig boldogabb jövő utáni vágy erős alapokon nyugvó bizalmával.

Szinte érezzük, hogy ez ünnepség hatása alatt felelevenednek lelki szemünk előtt a mult csodás emlékei, s ha szabad így mondanunk, e csodás időknek legendás alakjai, nagy férfiai, kik törhetetlen erővel, lángoló lelkesedés — és lelkesítéssel, önzetlen odaadással, fáradságot nem ismerő munkával s anyagi és erkölcsi áldozattal ezen ötven évet dicsőségessé, munkáját eredményessé, eredményeit eltörhetetlenné tették.

Lehetetlen munkára vállalkoznánk, ha egy hírlapi referáda folyamán akar-nók méltatni érdemeiket, de hisz erre nincs is szükség, mert a Dalárda jubiláris évkönyve e munkát nagyobb alapossággal oldotta meg s ha ez sem volna, akkor is ércnél maradandóbb betűkkel van beírva a Magyar Dalárda szívébe e legendás nagyok kultur munkája.

És méltán, hisz a boldog emlékü Páncél Joachim s a még életben levő s patriarchai kort megért Molnár János, dr. Ottrobán Nándor, Víz József, Baráczy Sándor, Killyéni Endre, Rombauer Emil, Binder Jenő s dalárdánk jelenlegi tisztviselő kara, dr. Hantz M., özv. Pál I.-né, Baconi József, Werzár K., Rombauer Tivadar, dr. Honigberger Emil ez 50 év történetében oly nemzeti kultur missiót töltöttek be, melyet igazában csak azok méltányolhatnak, kik Brassó kulturális életét figyelemmel kísérik.

Szép, boldog idők legendás alakjai ők, kik elmondhatják: jó harcot harcoltunk, a pályát megfutottuk. Az elismerés kimondhatlan örökzöld babérja, a megértés hálája, a jól végzett munka boldogító öntudata legyen jutalmuk a jubileum határkövével, mely nevüket a halhatatlanok Pantheonjába emeli.

Ám a munka még befejezve nincs s e jubileumi ünnepség nem a végső határkö, csupán egy pihenő s pihentető oázis, melyen felelevenednek a mult emlékei, hogy még erősebb, kitartóbb munkára sarkaljanak a magyar dal dicsőségére s a magyar érzés fejlesztésére,

A lezajlott jubileumi ünnepségek is erről tesznek bizonyosságot, s izzó lelkesedésük ezt árulja el s ezt követeli.

A Brassói Magyar Dalárda jubiláris ünnepségeiről az alábbiakban számolunk be felelevenítőjéül a szép multnak s biztatóul a jövőre.

A városképéről

kell első sorban beszámolnunk s ezt annál boldogítóbb érzéssel tehetjük, mert a megértő szeretet csodás, nem remélt megnyilvánulását konstatálhattuk. Már az első nap (jun. 7.) reggelén érezhető volt az ünnepélyes hangulat. Az utcák egyre jobban és jobban élénkültek s a lengő zászlók hirdették, hogy Brassó városa ünnepre készül, nagy,

fenséges ünnepre, mely méltó Brassó városának ősi tradícióihoz. Ekközben a Magyar Dalárda rendező bizottsága is nagy munkát végzett azzal, hogy a bejelentett dalárdáknak eléje utazott.

A vendégek érkezése.

Már a kora reggel talpon, a vasuti állomásnál találta a Dalárda elnökségét, mely a reggeli vonattal nagy vendéget várt, a Dalárda egyik diszelnökét, Brassó város képviselőjét, Szerényi József v. b. t. t. A magas vendéget a pályaudvaron dr. Hantz Mihály kir. tanácsos, elnök fogadta.

A vendégdalárdák közül is többen érkeztek a reggeli vonattal s a rendezőség páratlan kedvességgel fogadta és szállásolta el őket.

A délutáni vonattal érkezett a Bukaresti Magyar Dalárda, Kolozsvári Összhang s a Budai Dalárda, melyet ünnepélyesen fogadott a város részéről dr. Schnell polgármester s a Magyar Dalárda.

Sajnálatra méltó volt a dologban az, hogy éppen akkor kezdett esni, mi az ünnepélyes, tervezett fogadást elmosta ugyan, de annál nagyobb s melegebb volt a szeretet érzése. A Budai Dalárdával érkezett Rózsavölgyi székesfővárosi polgármester, dr. Baránszky Gyula volt országgyűlési képviselő és Sztojanovics karnagy, zeneszerző. Alig juthattak helyeikre a vendégdalárdák, már négyet ütött az óra. Az utcák egy pillanat alatt népesekké lettek s a különböző dalárdák s egyesületek zászlóikkal vonultak a Dalcarnok elé, hol kezdetét vette a vendégdalárdák

üdvözlése s a disz-felvonulás.

Hatalmas néptömeg hullámozott az utcákon s minden arcon a lelkesedés még nem látott tüze csillogott, mikor dr. Hantz Mihály kir. tanácsos s a Brassói Magyar Dalárda elnöke lépett az emelvényre s meleg hangon, az őszinte szeretet érzésével üdvözölte a vendég dalárdákat és egyesületeket.

Utána Rózsavölgyi polgármester, az Orsz. Dalosszövetség nevében üdvözölte a Brassói Magyar Dalárdát hasonló őszinte lelkesedéssel.

Megkoszorúzzák a zászlókat.

Az üdvözlő szavak után a különböző dalárdák s egyesületek zászlóit koszorúzták meg s ékesítették fel emlékszalaggal özv. Pál Imréné társelnök és Farkas Mihályné urasszonyok.

A zászlók megkoszorúzása a következő rendben folyt le: Budai-, Bukaresti Magyar-, Kolozsvári Iparos Egylet-, Székelyudvarhelyi Fogarasi-, Nagyszebeni-, Csikszeredai-, Kolozsvári Összhang-, Arad-csanádi Szárnyaskerék dalárda. Brassói Magyar Polgári Kör-, Brassói Kőművesmesterek-, Brassói Iparos Ifjak Önképzőköre-, Keresztény Népszövetség-, Brassói Csizmadia mesterek-, Magyar

államvasuti olvasó kör-, Máv. műhely-, Posta altisztek egyesületei.

A zászlók megkoszorúztával kezdetét vette a menet élén a városi zenekarral a

Diszfelvonulás.

Lélekemelő, fenséges demonstrációja volt a magyarságnak ez a felvonulás. A tömött 4-es sorok hatalmas áradata, méltóság-teljesen vonult a Kolostor utcán, Főtéren és Kapu utcán végig a Dalárda Otthonáig. A hatalmas demonstráló tömeg, az utcákat ellepő óriási emberáradat, a fellobogózott utcák csodásan felemelő képet nyújtottak. Szinte éreztük a szívek dobbanását, mert hisz e demonstráció egy a belső lelkesedés érzését, mint a külső megjelenés erejét tekintve páratlan volt Brassó város történetében.

Az izzó lelkesedés meleg sympathiája talán soha nem nyilvánult meg még a nagyközönség részéről úgy, mint akkor, mikor az utcákon felvonuló s hazafias érzése mellett férfiasan demonstráló tömeget valóságos virágos árasztotta el, melyet gyöngéd női kezek szórtak az ünneplőkre.

A menet a Dalárda Otthona előtt megállva elhelyezte a zászlókat s csoportosan vonult a Fekete templomban tartott orgonahangversenyre. Ennek végeztével a dalosok a Dalárda Otthona előtt készültek a

Szerenádra.

Alig ütötte a torony óra a fél 8-at, s máris tömve, izzó lelkesedéssel hömpölygött a kíváncsiak és ünneplők hatalmas áradata a Rezsőkörúti sétátéren s a főispáni lakás előtt.

S im egyszerre a távolból az induló hangjai hallatszanak, sőt apró közeledő fénypontok jelennek meg az utcán, jelezve, hogy érkezik a menet.

Mindenki toltult előre s rendőrségünknek ugyancsak derekas munkát kellett végeznie, hogy a rendet fenntartsa.

A lampionokkal tarkázott menet ekközben a főispáni lakás elé érkezett s az induló megszűntével a városi zenekar játszott egy szép alkalmi dalt. A zenekar játéknak végeztével a Brassói Magyar Dalárda elénekelt a jellegét „Dalában érez a nemzet s a mi dalunk a honszeretet”. Majd egy műdalt s egy pár népdalt adtak elő Honigberger karnagy vezetésével a már a Magyar Dalárdától ismert precizitással.

A dalok elhangzása után dr. Hantz Mihály közvetlen meleg szavakkal üdvözölte a diszelnököket, a főispánt és Szerényi képviselőt, melyre Mikes főispán hasonlóan magasszárnyalású beszédben köszönte meg a Dalárdának e kedves meglepetést, melyben részesítették s továbbra is kitartásra buzdította a Magyar Dalárdát.

A városi zenekar indulója mellett indult meg a menet már jókedvre hangoítan a Redoutban tartott

ismerkedési estélyre.

Ott égett a szemekben már a lelkesedés maximumának a tüze, mikor a Redout termeibe a vendégsereg bevonult. Sajna, ismételen éreznünk kellett, hogy Brassónak nincs elég nagy helyisége, mely ilyen alkalomra megfelelne, mert bár minden kihasználható helyet igénybe vettek, mégis kicsinek bizonyult a Vigadó a circa 750 vendég befogadására.

Szinte lehetetlen emberi tollal lefesten az ismerkedési est vonzóan kedves varázsát. A fesztelenség, igazi jókedv, magyar vendégszeretet az itthoniak, lelkesedés a vendégek

részéről jellemezték s tették kedvessé az estét. Idegenek, messzi vidékekről idejött emberek, brassóiak tarkállottak egymás közt s mégis mindenkinek volt mondani valója, szava, mely szívből jött s azért szívhöz is szólott.

A vacsora vidáman, kedves hangulatban folyt, mikor Szerényi József városunk szeretett képviselője szólást kért s a néma csendben közvetlen melegséggel üdvözölte a vendégdalárdákat s egyesületeket. Harsány, percekig tartó éljenzés jelezte, hogy a szeretet lelkesedése fakasztotta szava visszhangra talált s talán ennek tudható be az, hogy oly egyszerre, szinte varázsütésre az erkélyen termett a budai dalárda s énekével fokozta a hangulatot. Csodásan énekeltek, oly csodás technikával, melyet e helyen leírni se akarunk, azt hallani kellett.

A budai dalárda példája vonzott s nyomban a Szárnyaskerek, majd a brassói „Männergessangverein“, Kolozsvári Iparos Dalárda s mások követték a példát s tették nemcsak kedvessé, meleggé, de feledhetetlenné az ismerkedési estélyt.

Majd lassan oszladozni kezdtek a vendégek, hisz a dalárda nagy napja még csak következett, melyre a pihenésben kellett erőt gyűjteni. Az utcák még egyideig hangosak voltak a hazasiető vendégsoportoktól, de lassankint pihenni tért s a néma csendben sejtett remények, sejtelmes várakozások párái keringtek s előre jelezték a nagy nap fönségét, mely dicsőséget terem Brassó városának.

Junius 8. Az ünnepség

napjának reggele vidáman köszöntötte Brassó városát. S az ébredő város is mintha vidámbb képet mutatott volna, szórt a nap aranyos sugarait. Az utcák mozgalmal élete ma még élénkebb volt s itt-ott dalárcsoportok vidám, hangos beszéde tarkította az utcákat s mindnyájan siető léptekkel haladtak a felékesített Dalcsarnok elé, hol az összes karok főpróbája volt.

Diszközgyűlés.

Az utca képe egyre jobban élénkült s mikor a toronyóra 11-et ütött, már hatalmas néptömeg hömpölygött az utcákon a Dalcsarnok felé. S ma, a Magyar Dalárda jubiláris ünnepén, a Dalcsarnok is kicsinynek bizonyult az ünneplők befogadására. A zsufozásig megtöltött Dalcsarnok méltóság-teljesen impozáns és ünnepi szint mutatott. A város, vármegye notabilitásai, előkelő hölgyközönség lelkesen ünnepies hangulatban szorongott a Dalcsarnokban. A küldöttségek s a Dalárda diszelnökei Szerényi v. b. t. t. és Mikes főispán, Hantz elnökkel s a tisztikarral ültek a zöld asztal mellett. Az ünnepélyes néma csendben egyszerre csak felhangzott a legszébb magyar imádság, a Hymnus szava s együtt énekeltek a Dalárda és közönsége szívből, lelkesen s szinte megdöbbenő volt az ima szava, hisz igazuk volt: megbűnhötte már e nép...

A Hymnus méltóság-teljes hangjai után dr. Hantz Mihály elnök tartotta meghatottságtól remegő hangon tartalmas megnyitóját, s úgy megértettük őt, mikor a Magyar Dalárda küzdelmes életét ecsetelte s markáns vonásokkal festette azt a kort, mely küzdelmes volt, de a melyre 50 éves jubileum dicsősége következett. Dr. Hantz elnöki megnyitójából a következő momentumokat emeljük ki: „Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Elhangzott a szent zsolozsma, a buzgó imádság ezrek ajakán: Isten áldd meg a magyart.

E fohász akkordjai visszahangzanak lelkünkben s magasztos érzés kél, hogy ma ünnepelhetjük a Magyar Dalárda 50 éves emlék-ünnepét. (Éljenzés.) E nap félszázados éltünk határköve, mely azt bizonyítja, hogy áldás volt a munka kezdetén, áldás volt működésén, bizonyítja, hogy az 50 év előtti lelkesedés nem volt szalmaláng, hanem izzó parázs, mely erőt adott, eredményeket mutatott. E láng a hazaszeretet tüze volt, mely a különböző anyagokat eggyé olvasztotta, mely rozsdafoltot az idők folyamán se kapott, ellenkezőleg olyan patinát, mely ellenállóvá tette. A hazaszeretet tüze volt, mely a sötétben világított, mint a tengerparton felállított világító őrtorony.

Mindezt a dal, a magyar dal eredményezte. Ugyanaz, melynek varázsa betöltötte a lelket s visszhangra talált s a kölcsönös megértés folytán a dal s a dal által a mi magyar dalárdánk, a brassói polgárság tulajdona, féltve őrzött kincse lett.

E tudat tette köteleességünké, hogy ünnepejünk s ünnepünk ne szoruljon e város hegyövezte határai közé csupán, hanem átsapjon a Brassói Magyar Dalárda ezen túl is s a dalárda ünnepét országos ünneppé tegye.

A mai diszközgyűlés emlékbeszédében lobbantjuk fel a mult fátyolát, hogy abból tanuljunk, abból lelkesedjünk egy még szebb jövőre.

Szép szavakban emlékezik meg Szerényi József érdemeiről, s a diszközgyűlés vezetésére felkéri.

Az elnök megnyitó szavaira kitörő harsány éljenzés közepette állott fel Szerényi József v. b. t. t., városunk szeretett képviselője s gondolatokban tartalmas megnyitó beszéddel nyitotta meg a diszközgyűlést. Beszédéből a következő gondolatokat sikerült feljegyeznünk:

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mély gyász borult az országra, mély gyászban kesergett a nemzet, mit fokozott a kétségbeesés, hogy felvirrad-e egy jobb kor hajnala? És e gyászba, mely fölött egy nemzet kesergett, egy még megrendítőbb tragédia gyászos akkordja vegyült, mikor híre jött, hogy a legnagyobb magyar, gróf Széchenyi István önkézével vetett véget életének.

S mint a mélységes fájdalom visszhangja, visszaverődött a hang itt is, az ország határszélén a nagy Széchenyi István gyászának érzése.

A nemzet gyászának fájdalomérzése az akkor még kis magyarságnak lelkében is megdobbantotta a szíveket, mely érzés az ujlás tavaszi érzését fakasztotta.

A nemzet e súlyos gyászából támadt fel a tömörülés gondolata s ez adott létet először a brassói magyar kaszinónak megalakítására. A második eredménye e fájdalom reakciója érzésének a Magyar Dalárda, mely a református temetési énekesek sorából alakult s melynek jellegéje lett: Dalában érez a nemzet, ami dalunk — honszeretet.

A krónikás, kinek az Isten megadta azt a nagy kegyet, hogy ez időt, hogy e napot megláthassa, Molnár János ny. ref. lelkesz itt van köztünk s kit szívünk egész szeretetével üdvözlünk körünkben bajtársaival Dobrossy Istvánnal és Monoki Istvánnal.

Mt. Hölgyeim és Uraim! abban a korban a Magyar Dalárda volt az a testület, mely a nemzeti érzést fellobbantotta s mely a magyar kulturát itt művelte akkor, mikor ezt nyiltan tenni alig lehetett. Ez terjesztette

itt a magyar kulturát s kapcsoló anyagává lett a testvér egyesületek közt.

Ugy nézzük e várost, e nagy műveltségű várost, hogy itt 3 kultura küzd egymással. A sok százados német kultura, a magyar kultura s a hozzá csatlakozott fiatal román kultura, s mindenik ápolta a magáét a magyar haza szeretetében. S mikor a mi dalosaink éneklék a Hymnuszt, a szászok az ő nemzeti dalukat s a románok a magukét, mindenik szíve érzését fekteti dalába s mindenikben érvényre jut dalárdánk jellegének szava: a mi dalunk — a honszeretet.

Ezt a megértést tolmácsolja a tegnapi templomi hangverseny is s ezért köszönet nekik. Köszöntöm nem magyar ajku testvéreinket, kik eljöttek, hogy megmutassák, hogy velünk éreznek. (Éljenzés.)

Hála és köszönet a vendégdalárdáknak, élükön a fővárosi dalárdával, kik szintén eljöttek, hogy lássák a magyar lelkesedést és utat mutassanak nekünk.

E kulturmunkát azonban, melynek jubileumát ünnepeljük, nem végezhetné volna el a dalárda, ha nem támaszkodhatott volna egyrészt a hatóságok pártfogására, másrészt a más társadalmi egyesületek megértő szeretetére. Ezért e helyen mondok nekik, főleg a nőegyleteknek Dalárdánk nevében hálás köszönetet.

Most hölgyeim és uraim emlékezzünk a régiokról, kiknek e hatalmas kulturmunkában oly nagy részük volt. Hódoljunk Molnár János tiszteletes urnak s fejezzük ki köszönetünket annak a két polgártársunknak, Dobrossy Istvánnak és Monoki Istvánnak, kik a Dalárda alapításában részt vettek.

Most, ez ünnepélyes pillanatban a költő szavai jutnak eszembe. Merítsen a jelen nemzeték a mult emlékeiből erőt nemzedékiől nemzedékre s midőn dr. Rombauer Tivadar titkárt az emlékbeszéd megtartására felkérem, a diszközgyűlést megnyitom.

A feltörő zugó éljenzés elemi erővel tört ki a megnyitó szavaira, mikor dr. Rombauer Tivadar lépett elő, hogy emlékbeszédét megtartsa.

Az emlékbeszédet a következőkben adjuk:

Mélyen Tisztelt Ünneplő Közönség!
Szeretett Vendégeink!

Öröm és büszkeség lakozik mindannyiunk lelkében, kik e csarnokot zsufolásig töltjük meg, hogy ime a „Brassói Magyar Dalárda“ a magyar dal, a művészi zene, a társadalom összefűzése, a nemzeti érzés fejlesztése szolgálatában immár 50 esztendeje küzd.

Hálás szívvel emeljük fel köszönő szónkat az egek mindenható Urához, kinek kegyelméből ma ünnepelhetünk.

Ünnepel itt a „Brassói Magyar Dalárda!“ A köteletség teljesítés jóleső érzése tölti be a tagok lelkét; érzik, hogy hazafias, nemes, művészi munkájukkal becsülést és szeretetet érdemeltek ki; hogy zászlójuk abban a harcban, mely a magyar kulturáért folyik, mindig elől járt és általános elismerés és tisztelet hervadhatatlan babérja ékesíti.

De velünk ünnepeltek ti mindnyájan, kik eljöttetek, hogy örömmünkben osztozzatok.

Ünnepetek ez Nektek, az ország minden részéből összesereglett dalostestvérek és Nektek is, külföld dalos magyarjainak. A magyar dal diadal ünnepét üljük és Ti is annak vagytok katonái. Jertek, emeljétek ennek az ünnepnek jelentőségét és méltóságát résztvevőitekkel; jertek, tegyetek hitvallást emellett a szent ügy mellett; jertek nyujtsa-

tok nekünk testvéri jobbot és erősítetek meg a jövő lankadatlan küzdelmére.

Velünk ünnepeltek Ti is, Brassó város nem magyar ajku zeneművelői. Veletek a művészi zene s a műélvezet szeretete fűz egybe bennünket. Dalárdánk egész története arról tanuskodik, hogy a Veletek való kölcsönös jó viszony soha meg nem szakadt; hogy versengésünk egyetlen eszköze a dal volt. A dal szeretete és művészi ápolása az a tér, melyen egymással találkoztunk, ismételten együtt is működünk és kölcsönös megbecsülésünknek és tiszteletünknek mindannyiszor jelét adtuk. Hadd folyon közöttünk a verseny; hadd teremjen a versengés, menél gyakrabban olyan gyümölcsöt, mint ezidén, mikor a Paulus Oratorium, A Fegyverkovács, Szent Erzsébet Legendája és Tannhäuser a helybeli Dalárdák diadal útjának mérföldmutatói! Ennek a versengésnek gyümölcse a közönség izlésének és a művészet iránt való szeretetének fejlesztésében áll és megbecsülhetetlen erkölcsi érdeket jelent.

De legtöbb joggal Te ünnepelsz velünk Brassó Magyarorsága! A Te szolgálatodban töltötte a Dalárda ezt a félszázadot; a Te megerősítésed, a Te nemesítésed, a Te hazafias célok iránt való lelkesítésed volt az a cél, melynek szolgálatában tagjai önzetlenül végezték munkájukat és áldoztak temérdek időt és munkát, anyagi javukat és kényelmet. Te szintén gyenge és szervezetlen voltál, mikor a dalárda rögzös, de dicsőséges útjára elindult; együtt szenvedtetek, együtt küzdöttetek és együtt erősödtetek, Te Brassó magyarorsága és Benced a Dalárda. Egymásra utalva egymást kölcsönösen támogattatok. A Dalárda egyesítette és egyesíti jelenben is társadalmi osztályok és felekezetek szerint oly sokfelé húzó tagjaidat; A Dalárda a Te hangod. Milyen sivár a templom orgona nélkül, milyen szomorú az erdő—mező madárdal nélkül. Ami templomban az orgona, erdőn—mezőn madárdal, az számodra a Dalárda, Brassó Magyarorsága. Ha a hazaszeretnek állítasz oltárt, hazafias ünnepet ülsz, a Dalárda zengi el nemzeti imánkat a Hymnuszt és gyűjtja fel lelkesítő dalával a hazaszeretet tüzeit az ünneplők lelkében.

Te Brassó Magyarorsága érzed és tudod, hogy a Te erődnek, a Te bol fogulásodnak milyen hatalmas, milyen nélkülözhetetlen tényezője a Dalárda. Elismeréssel nem farkakodtál. Tagjaid is, szervezeteid is az évek hosszú során át tanúságot tettek szeretetükről és becsülésükről. Három leghatalmasabb szervez a Magyar Kaszinó, a Polgári Kör és a Népbank Részvénytársaság tették lehetővé a Dalárda otthonának létesülését. Dalestélyeink látogatásával, tetszésed nyilvánításával a legkivánatosabb jutalommal koszoruzod fardozásunkat. Hatalmasan veszel részt ezen az ünnepélyünkön is egyesületeiddel és tagjaidal, Brassó Magyarorsága! És ime, a Te ünnepeddé avatja a Dalárda az ő ünnepét azzal is, hogy amire eddig is törekedett, azt most ünnepélyes fogadalom alakjában felajánlja Neked: Fogadjuk, hogy mindenkor a magyar kultura szolgálatában harcolunk a magyar dallal és művészi énekkel lobogónk jel-szavát:

Dalában érez a nemzet,

A mi dalunk honszeretet! —

mindig szemünk előtt tartva küzdünk a brassói magyarság előmeneléléért.

Tisztelt ünneplők, kik örömmünkben osztoztok, jertek velünk, midőn a hálás emlékezés adóját rójuk le azok iránt, kik ötven esztendő előtt — nehéz viszonyok között — a kezdet terhes munkáját végezték.

Hogy mi volt akkor Brassó, azt igen nehezen tudja a mai brassói magyar elképzelni. Még kevésbé Ti Kedves vendégeink, kik a mai magyarságot is ünnepi díszében látjátok. Akkor még fennállottak a régi céhszabályok, melyek értelmében magyar ember a város akkor még meglehetősen épen fennálló falai közt ipart nem üzhetett. Ellenben romokban hevert a magyar alkotmány, az abszolutizmus szomorú korszaka még nem ért véget. A mai hivatalnoki kar helyett, mely ma a brassói magyarság oly tekintélyes eleme a bachhuszárók hadát találjuk; e mai magyar iparosok elődei pedig olyan magyarok voltak, kik — tisztelet a kivételeknek — megélhetésük érdekében elhallgatták vagy megtagadták magyar voltukat.

Félelem, kishitűség, reményvesztett hazafiak kétségbeesése és közöny voltak a Dalárda alakulása elé torló legnehezebben leküzdhető akadályok.

Az a lelkes kis csapat — mindössze 19 férfi — mely a jeget megtörte, mely 1863. évi április hó 26-án kimondotta, hogy a „Brassói Magyar Dalárda“ megalakult, olyan hazafias cselekedetet vitt véghez, melynek fontosságát és nemzeti értékét szó ki nem fejezheti. Isten kegyelme megengedte, hogy a lelkes kis csapat három tagja, és pedig vezére, Molnár János nyugalmazott református lelkész, kinek eszméje öltöt testet a Dalárdában, Dobrosi István, ki megalakulásától kerek 40 esztendeig volt a Dalárda működő tagja és Monoki István velünk ünnepelhesenek ma. Megadatott nekik, hogy teljes dicsőségében, teljes ponpájában láthassák az ő nehéz kezdeményezésük gyümölcsét, a mai erős és szép Brassói Magyar Dalárdát.

Hogy ma ezen a szép ünnepen velünk ünnepelhetnek, hogy ma meggyőződhetnek arról, hogy az a zászló, melyre ők irták a jelszót, hiven szolgálja célját: ez az ő jutalmuk! Szeretettel és tisztelettel üdvözlünk körünkben, zászlónk veterán bajnokai, ünnepélyünk diszei és fogadjuk, hogy nagy példátok mindenha szemünk előtt fog lebegni, mindég azon az uton igyekszünk haladni, melyet Ti jelöltetek ki számunkra!

Szeretettel emlékezem meg rólatok is, kiket 25 éves működésetek jelével, gyémánt lanttal és kiket tíz éves működésetek jutalmául arany lanttal tüntetett ki a Brassói Magyar Dalárda. Adja Isten, hogy buzdító példátok hatása alatt számotok közöttünk hovatovább szaporodjék!

Hogy ma hogyan működik a Brassói Magyar Dalárda, hogy milyen eszközökkel igyekszünk ma hazafias és kulturális célunkat szolgálni: erre a kérdésre nem szóval, dallal adjuk meg a feleleteit.

Te Brassó Magyarorsága ismered, neked nem kell bemutatkozni. Hiszen évről évre lelkesen látogatod három rendes dalesténket, hiszen farsangi dalesténket évről évre meg kell ismételnünk, mert nincsen a városban terem, mely képes volna mindazokat befogadni, kik ott akarnak lenni; hiszen nemzeti ünnepélyeiden ott van rendületlenül a mi lobogónk, ott a Dalárda lelkes férfikara. De Ti Kedves messze földről idesereglett Dalos Testvéreink, hallgassatok meg és ítéljétek meg mai éneklésünkből, hogy milyen hűséggel szolgáljuk dalunkkal a magyar kultura ügyét. És szétmenvén hirdessétek, hogy jártatok a magyar haza határán, egy nemzetiségeklakta városban, hol a szirtfokon emlékoszlop hirdeti a magyar állam ezredéves dicsőségét s hol a dalosok lelkes csapata küzd azon, hogy a magyar névnek hirt

és dicsőséget szerezzen, hogy a magyar lakosságot a dal szeretetében egyesítse, hogy a magyar kulturát előmozdítsa s ezáltal a nemzet jövőjét is munkálja. Tegyetek tanúságot mellettünk. Mondjátok el rólunk, hogy nehéz viszonyok közepette is állandóan erősöbödünk, s hogy igaz magyar lelkesedés lobog lelkünkben, hogy a magyar dal ügye Brassóban jó kezekben van.

Elismerések még meg fog erősíteni abban a szilárd elhatározásunkban, hogy munkákban nem ismerünk pihenést, nem elégszünk meg soha az elért eredménnyel, hanem örökös haladás és emelkedés lesz jelszavunk!

Ez emlékezés után gróf Mikes Zsigmond főispán a kultuszminister üdvözlő leiratát olvasta fel s azt átadta az elnökségnek.

Üdvözlők

a Magyar Dalárdát.

Rózsavölgyi polgármester üdvözölte ezután a Magyar Dalárdát az Országos Dalosszövetség nevében s arany plakettet ajándékozott a Dalárdának.

Ezután felolvasták az éppen akkor érkező táviratot, melyben az ünnepségen meg nem jelenhető Bárczy István főpolgármester köszöntötte a Magyar Dalárdát.

Főlséges s magasztos volt, mikor e percben az öreg Molnár János állott szólásra s lelkes hangon emlékezett meg a mult-ról s könnyező szemmel adott hálát Istennek, hogy e napot megérhette s lelke melegével, társai nevében is üdvözölte a Magyar Dalárdát.

A küldöttségek a következő sorrendben üdvözölték a Magyar Dalárdát: Brassói nőegyletek nevében gróf Mikes Zsigmondné, R. K. Nőegylet nevében Semsey Aladárné, Izraelita Nőegylet — Mátyás Józsefné, Magyar Jótékony Nőegylet — Zakariás Jánosné, Budai Dalárda — Rózsavölgyi, ki beszéde végén szalaggal ékesítette fel a Dalárda zászlóját.

A Männergesangverein nevében dr. Telmann beszélt s egy szobor csoportozatot nyújtott át a nagy nap emlékéül.

A Liederkrantz nevében Schiel üdvözölte s ezüst relief képet nyújtott, mely a dal apoteozisát ábrázolja.

A román templomi dalegylet nevében Szaftu főesperes.

Brassói Philharmonikusok nevében dr. Pawelka ezüst serleget adott át.

Kolozsvári Iparos Dalegylet nevében Csizhegyi Sándor üdvözölte.

A nagyszabeni dalárda nevében Gödri nyújtott át egy ezüst szobrot.

Bukaresti magyar dalárda — Páldeák titkár.

Székelyudvarhelyi dalárda — dr. Páll.

Fogarasi Dalegylet — dr. Hámorszky, ki babér koszorút s ezüst szobrot adott.

A csikszeredai dalegylet — dr. Ujfalussy Jenő.

Kolozsvári Máv. Összhang — alelnök.

Arad—csanádi Szárnyaskerek — elnök.

A budapesti Egyetemi énekkar s a nemzeti zenede küldöttsége.

A Vajdahunyadi Dalkör — elnök.

A Mária-Radnai dalárda nevében Mártonffy.

A Brassói r. k. Egyházi énekkar nevében Tersztyánszky, ki Liszt szoborral lepte meg a Dalárdát az egyházi énekkar nevében.

Majd sorra következtek az egyesületek: a Posta és távirtda altisztek egyesülete, az

Egységes Magyar Párt (dr. Szele Béla), a Magyar Kaszinó (dr. Knörr Ferenc), Polgári Kör (László Elek), Kath. Egyesületek (Szele Bálint), Brassói Székely Társaság (dr. Zakariás János), Bolonyai Asztaltársaság (dr. Szombati Béla.)

Iparos Ifjak Önképző Köre dr. Szele Béla által egy ezüst karnagy palcát nyújtott át.

A vasutas koszoru egylet s a kőműves mesterek, kik szalaggal diszitették a Dalárda zászlaját.

Dr. Hantz Mihály megköszöni az üdvözléseket.

Az őszinte meghatottság érzésével fogadta dr. Hantz elnök s özv. Pál Imréné társelnök az üdvözléseket, melyeknek befejeztével az elnök mondott hálás köszönetet elsősorban a kultuszministernek, az Országos Dalosszövetségnek s egyenkint az összes egyesületeknek.

Szavai a meghatottság érzésétől többször fennakadtak, s alig rejtették könnyeiket, mert éreztük, hogy e nap nem látott napja Brassó városának. Az elnök befejező szavaiban hálással köszönő szavakkal emlékezik meg Koós Jánosról, ki saját készítményű érclanttal, Deregán Lajosról, ki művészi faragásu kottatartóval, két faipari szakiskola növendékről, kik a dalárda otthonának miniatűr hasonmásával kedveskedtek a Dalárdának.

Szterényi zárószavai.

A közgyűlés végeztével Szterényi diszelnök az elismerés háláját róta le azok iránt, kik a Dalárdának hosszabb ideig tagjai voltak s kiket a Dalárda most gyémánt vagy arany lanttal tüntetett ki. 25 évi működés után gyémánt lantot kaptak: Bacsoni József, Wертán János és Benke Károly. Arany jelvényt kaptak: Tutsek Jenő, Székely Béla, Király Lajos és Tekoncia János.

Disztagokul választottak: Leitinger József, Werzár Lukács, Száva Pethő és Pap Ferenc.

A diszközgyűlés ezzel véget ér s az ünneplők harsány éljenzése közt elnök a diszközgyűlést bezárta.

Diszbebéd a Redoutban.

Már előrehaladott volt az idő, mikor a közgyűlést befejezték s az ünneplő közönség a bankettre ment. A hatalmas teremben a notabilitások megjelenésekor felhangzott a Rákóczy-induló s alig rövid idő multával már vigan társalgó dalárdisták s vendégek fogyasztották az ebédet, mely előtt az összes vendégek elénekelték a Hymnuszt.

Már emelkedett volt a hangulat, mikor gróf Mikes Zsigmond főispán felköszöntött mondott a királyra, melyet az egész társaság állva hallgatott végig. Szterényi képviselő a vendégre üritette poharát, Rózsavölgyi a Brassói Magyar Dalárdára, dr. Hantz a diszelnökre, dr. Baránszky a magyar hölgyekre, dr. Schnell polgármester a magyarság vezetőire, dr. Szele Béla Szterényire, Sárossy Lajos a Dalárdára, Veress György a Dalárda ma kitüntetett tagjaira. Végül Szterényi a városra s annak polgármesterére. A mindvégig kedves hangulatban lefolyt ebéd fél 4-kor ért véget, s akkor már nagy csoportokban özönlött a nép a Dalcsarnok felé, hol 4 órakor a

Tömeghangverseny

volt. Szinte képtelenség a délutáni tömeghangversenyről részletesen beszámolnunk,

hisz az impressziók hatása alatt alig tudunk önmagunknak számot adni annak lefolyásáról. Örvendetes s felemelően magasztos érzéssel tölt el annak szemlélete, hogy igazán dalos nemzet vagyunk s erről meggyőző a tegnapi tömeghangverseny, melyről elmondhatjuk, hogy a magyar dal apoteozisa volt.

Az első két számot az összkar éneke töltötte ki, mely Honigberger Emil karnagy vezetése alatt énekelt szinte csodával határos harmoniával s énektechnikával.

Azután az egyes dalárdák adtak elő külön-külön énekszámokat, melyek mindenike egy-egy gyémánt szem volt a magyar dal történetében.

Az elismerés és csodálat mégis elsősorban a budai dalárdát illeti, mely Sztojanovics karnagy vezetése alatt adott elő dalokat. Szinte megdöbbentett az énekművészet magas nivója, a technika, a színezés s azok a hajszál finomságu nuánszok, melyek dalokban érvényre jutottak.

Ha nem is ily nagy styl, de mindenestre csodás fegyelmesség s tudás jellemezték a Kolozsvári Máv. Összhang énekét. S kivállott a Bukaresti dalárda, fogarasi vegyeskar, nem is számítva ide a brassói Männergesangverein s a Liederkrantz énekét, mely ez alkalommal is fényesen csillogtatta képességét.

De ki is tudná, melyik volt szebb, melyik dicsőbb, hisz mindenik fényesen tanuskodott a magyar dal dicsőségéről s Brassó társadalma mélyen megértő lélekkel élvezte a remek hangversenyt, mely 7 óra után ért véget.

Szent Erzsébet oratoriuma

volt a dicsőségteljes jubiláris ünnepség végső akkordja s a Brassói Magyar Dalárda most különös módon juttatta érvényre képességeinek gazdag kincstárát. Már a délután folyamán nagy sikere volt előadott dalának, de az est méltó koronája volt eddigi gazdag sikereinek.

Magáról az oratoriumról a helyszűke miatt sem emlékezhetünk meg, az előadás azonban felülmult minden várakozást. A solo énekesek művészi nivója éneke, a philharmonikusokkal erősített városi zenekar, s maga az énekkar bámulatosan egybeolvadt s juttatta érvényre az oratorium minden részletét. Honigberger Helén énekesnői tehetségét fényesen ragyogtatta s méltó partnerei voltak Hübner Richárdné, Gross Frigyesné, Szócs Vilmos, Werzár Kálmán és Stammer Henrik.

Honigberger Emil karnagy kvalitasát ismételtén ragyogó siker koronázta, mert hisz szinte lehetetlen leírni, hogy mint váltotta ki a kis karmesteri bot a hangok csodás összhangját a szóló és karénekből.

Már fél 11 óra volt, mikor a Dalcsarnokban az oratorium utolsó akkordjai elhangzottak s a fáradságot nem ismerő vendégsereg ismét a Redoutba vonult, hogy a nagy napot vidáman kedves szórakozással zárja be.

S pattogott a jókedv a táncteremben még akkor is, mikor a pirkadó hajnal köszöntötte a mulatozókat s szétoszlott a mulatozók serege, hogy megpihenjen a nagy s dicső napok feledhetlen emlékével.

Ezzel lezáródtak a jubileumi ünnepségek utolsó aktái, melyeknek édes ízét még mindég érezzük, hisz a megértés, a lelkesedés, az együttérzés és szeretet varázsát nem látta még ez ősi város így felvillanni, mint e napok alatt, mit leírni nem lehet: mert arra

gyenge az emberi toll s akkor egy új emlékkönyvet kellene adnunk.

A Brassói Magyar Dalárda im megmutatta, hogy fel tudja rázni a tétlen tespedésben szunnyadó lelkeket, ünnepet tud varázsolni a hétköznapi szürkeségébe, megmutatta, hogy nem fajult el még a magyar vér, mert tudni, alkotni, teremteni tud lelke, tudni úgy, hogy lelkesedésének varázsa magához láncolja idegent és bennszülöttet egyaránt. Most, mikor referádánk végére értünk, mikor Brassó városának s a Magyar Dalárdának diadalmas napjait bezárjuk, szinte kötelességet vélünk teljesíteni akkor, mikor a nyilvánosság nevében is az elismerés zászlaját hajtjuk meg a Magyar Dalárda s annak vezetősége előtt. Csak oly áldozatkész, kitartó energia, mint a dr. Hantz elnöké, özv. Paál Imréné társelnöknőé s mint a Magyar Dalárda tagjaié egyenként és összesen volt képes ezt az ünnepet olyanná tenni, igazi, bensőséges, meleg ünneppé varázsolni, mint a milyen volt. S mikor az elismerés zászlaját előttük meghajtjuk, konstatálnunk kell, hogy az ünnep dicsősége méltó volt a Magyar Dalárda 50 éves múltjának dicsőségéhez s ezért lelkünkől fakad az a kívánság, melyet a székesfőváros polgármestere fejezett ki a banketten: éljen és virágozzék örök időken át a Brassói Magyar Dalárda. (Q)

NAPIHIREK.

Szenti Bálint min. tanácsos nyugalomban. Ő császári és apostoli királyi felsége legfelsőbb elhatározásával megengedte, hogy Szenti Bálint miniszteri tanácsosi címmel felruházott brassói pénzügyigazgató saját kérelmére végleges nyugállományba helyeztesse. A legfelsőbb rendelet folytán a pénzügyminiszter Szenti Bálint min. tan., p. ü. igazgatót mai napon a pénzügyigazgatóság vezetésétől felmentette.

Érettségi a főgimnáziumban. A brassói r. k. főgimnáziumban megtartott érettségi vizsgálaton jól érettek lettek: Balla József, Kovásznai Rezső, Nagy Ferenc, Zakariás János és Fülöp Aranka. Érettek: Bidu Valér, Bokor Endre, Gáspár István, Peptea György Réthy Andor és Feller Anna.

A román királyi pár Constanzában. Bukarestből írják: A román királyi pár tegnap Bukarestből Constanzába utazott. A király ma visszautazik a fővárosba, a királyné július végéig marad Constanzában.

Virágnap Brassóban. A gyermekvédő liga brassói osztálya tegnap virágnapot rendezett Brassóban. Eredményét legközelebb közöljük.

Vacsora dr. Baránszky Gyula tiszteletére. A brassói keresztény szociális szervezetek f. hó 7-én, szombaton este 8 órakor az Ipar-egylet helyiségében sikerült pártvacsorát rendeztek a központi pártszervezet egyik vezérének, dr. Baránszky Gyulának tiszteletére, aki a Dalárda jubileumára jött le Budapestről. Szalay Lajos titkár üdvözlő beszéde után dr. Baránszky tartott hosszabb beszédet,

melyben a keresztény szociális pártok küldelmeiről beszélt, kitartásra és lelkesedésre buzdította a megjelenteket. A vacsora során a jelenlevők elhatározták, hogy június 29-én nagy népgyűlést tartanak, melyen a központ részéről dr. Gieswein Sándort és dr. Baránszky Gyulát kéri fel a beszédek megtartására.

Az 50-ik gyalogezred jubileuma. A Frigyes nagyherceg nevét viselő 50. gyalogezred június hó 21—24 napjain ünnepli felállításának 150-ik évfordulóját. Az ünnepélyre az ezred kötelékébe tartozottakat is meghívta a rendező bizottság. Részletes programot június hó 15-én adnak ki.

Jód és kénforrás Predeálon. Mint Preneáról értesítenek, a román Eforia a Joitza völgyben jód és kénvíz források után kutat. Ha a furás eredményes lesz, úgy Predeálon vizgyógyintézetet létesítenek.

Tanoncgyűlés. A brassói ker. szociális tanonc osztály tegnap, vasárnap d. u. 3 órakor gyűlést tartott, mely alkalomra dr. Baránszky Gyula, az Igaz Szó főszerkesztője is megjelent, aki rövid lelkesítő beszédet intézett a jelenvolt tanoncokhoz.

Meglopták a Gőzfürdőben. Kraft Márton nyomdászsegéd vasárnap délután a helybeli gőzfürdőbe ment. Fürdés közben ismeretlen tettes behatolt kabinjába, acél óráját és gyöngyház nyelű kését ellopta. Kára 27 korona.

Öngyilkossági kísérlet. Bálint Anna cselédeleány Lópiac utca 7. szám alatti lakásán életuntségéből konyhakéssel torkát ketté vágta. Súlyos sebeivel a brassói közpórházba szállították. Állapota nem életveszélyes.

Elragadták a lovak. Gál György brassói lakos szolgájával Buntoiu Andrással a Fügököuti korcsmába szeszes italt szállított. Visszajövet a rud eltört s a lovak megbokrosodtak. A Fövény-utcában a kocsit felfordult s a bennülőkre esett. Gálnak a balkarja, Buntoiunak ballába eltört. Mindkettőjüket a brassói közpórházban ápolják.

A tramvaj alá került. Tegnap 10 óra 15 perckor jelentették a brassói rendőrkapitányságnak, hogy a 152. sz. közúti Derestye állomás mellett egy embert elgázolt. A rendőri bizottság azonnal kiszállt a helyszínre, hol megállapította, hogy az illető Simon Ferenc kalapos-segéd, Közép-u. 56. sz. alatti lakos, ki részeg állapotban a mozgásban levő közúti vonat harmadik kocsijára fel akart szállni de megcsuszott s a kerekek alá került. A kocsit keresztül ment rajta s mindkét lábát megszelezta. Simon háromnegyed órai kintlódás után meghalt. A rendőribizottság már csak a halált konstatálhatta.

Psylander est a Mercur Mozgóban. A Mercur Mozgóban szerdán és csütörtökön Psylander estét tartanak. Részletes műsort lapunk legközelebbi számában közöljük.

„Tánctanítás.” Izsák Ferenc tánctanár a gyermekek és a tanulóifjúság szüneti tánctanfolyamát az Európa szálló nagytermében 1913. július hó 1-én kezdi meg.

Nagy automobil szerencsétlenség Romániában. Szombaton reggel Ventura romániai képviselő nejével s a sofförrel Szinajából automobilon akart Bukarestbe utazni. Az autót Ventura vezette. Tancebest falu mellett egy pocsolyát akart kikerülni, de a nagy sebesség miatt ez nem sikerült s az autó a telefon oszlopnak ment neki. A következő pillanatban az autó felfordult s a képviselő nejével az autó alá került. A sofför a faluba szaladt be segítségért, de mire az megérkezett, mindketten meghaltak.

Táviratok.

Budapest, június 9.

Tisza megkezdte tegnap a tárgyalásokat a kabinettalakításra vonatkozólag. Legelőször a volt Lukács-kormányral tárgyalt. Serényi kivételével valamennyien hajlandók az erőszak kormányában tárcát vállalni. Tisza azon igyekszik, hogy Serényit is megnyerje a tárca vállalására, ha ez nem sikerül, úgy a földmivélsügyi tárcát báró Ghillányi, a munkapárt alelnöke fogja elvállalni. Sándor János az igazságügyi miniszter lesz, mert Balogh Jenő sem hajlandó Tiszát támogatni. A latere miniszter báró Burrián lesz. Josipovich Géza sem határozta el még magát, hogy vállalja-e a horvát miniszterséget. Az államtitkárok kinevezése csak később fog megtörténni. Tisza ma Bécsbe utazik s a király elé fogja terjeszteni minisztertársai listáját. Kedden, vagy szerdán megjelenik a királyi kézirat a kormány kinevezéséről. A parlamentben a bemutatkozás csütörtökön lesz. A Tisza kormány erőszakossága már előre veti árnyékát, amennyiben a kolportage jogot „Az Est” című laptól az egész országra kiterjedőleg megvonta.

Szofia, június 9.

A kormány hivatalos lapja a Mir fejegető hangon ir Szerbiáról. Ha Szerbia nem enged állásfoglalásából — írja — úgy a négy miniszterelnök tanácskozása egész fölösleges. Erre a szerb követ Spalaikovics és a bolgár követ elutaztak Belgrádba.

Bécs, június 9.

Öfelsége elrendelte, hogy a haditengerészethez behívott összes tartalékosokat bocsássák haza.

Belgrád, június 9.

A szofiai értesítések elmaradása, valamint az a körülmény, hogy a miniszterelnökök tanácskozásáról semmi bizonyosat nem tudnak, nagy nyugtalanságot keltett. Gyors határozatot kívánnak s inkább a fegyveres elintézését óhajtának, mint a tárgyalások elposványodását. Egy bolgár banda szerb területre betört s Trilep városa felé vonul. A helyzetet nagyon komolynak ítélik.

526—1913. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. járásbíróságnak 1913. évi Sp. III. 246—2. számú végzése következtében Lázár Lajos máv. főnök javára 2047 K. 04 f. s jár. erejéig 1913. évi március hó 6-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2082 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: butorneműek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíróság 1913-ik évi V. 441—3. számú végzése folytán 2047 kor. 04 fillér tőkekövetelés, ennek 1913. évi február hó 18 napjától járó 5 százalékos kamatai, egyharmad százalékos váltódíj és eddigösszesen 48 kor. 60 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, a piactéri régi tanácsház előtt leendő megtartására 1913. évi június hó 13-ik napjának délelőtti fél 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Költ Brassó, 1913. évi május hó 31. napján.
TANKÓ JÁNOS,
kir. bír. végrehajtó.

Ajánlható cégek Brassóban:

Arany- és ékszerjavító műhelyek:

Fachat Gyula,
Fekete-utca 33. Megbízhatóan készít minden szakmába vágó munkát.

Asztalosok:

Kiss Balázs,
Közép-utca 24. Épület- és bútorasztalos. Minden szakmába vágó munkát és javítást mérsékelt árak mellett vállal.

Orbán András,
Fekete-utca 8. Épület- és bútorasztalos. Elvállal minden szakmába vágó munkát olcsó árban.

Butorraktárak:

Zachariás Márton,
Kapu-utca 58. Eladás készpénz és részletre, olcsó árak mellett. Telefon interurbán 492.

Cipészek:

Ardeleán Szilárd,
Weisz Mihály-utca 20. Elvállal minden szakmába vágó munkákat, javításokat szolid árak mellett.

Both József,
Weisz Mihály-utca 23. Uri, női és gyermek cipők nagy raktára. Megrendeléseket, javításokat gyorsan eszközöl.

Borsovitzy Lajos,
Kórház-utca 6. Saját készítésű férfi-, női- és gyermek cipők. Mérték utáni rendelést, javítást gyorsan és a legolcsóbb árban elfogad.

Dánér Lajos,
Hosszu-utca 44. Cipő üzlet és javító műhely.

Nagy Ferenc,
Weisz-Mihály-utca 33. Saját készítményű és kész férfi-, női- és gyermekcipők raktára, megrendeléseket, javításokat szolid árban végez.

Veress Vilmos,
Tehénpiac 9. Férfi, női és gyermekcipők nagy raktára. Amerikai cipők és választékban. Elvállal férfi, női és gyermekcipők, csizmak mérték szerinti készítését olcsó árak mellett.

Schmilovsky János,
Kórház-utca 33. Elvállal férfi-, női- és gyermekcipők készítését tartós és csinos kivitelben. Szolid árak mellett javításokat gyorsan és pontosan eszközöl. Kivánatra megrendelés végett házhoz is elmegy.

Divatáru-hereskedők:

Graef Testvérek,
Kolostor-utca 9. Uri és női divatáruház. Az összes bluzokat és napernyőket minden árban kiárusítja.

Drogériák:

Kraft és Herberth,
ezelőtt Lang és Theil. Buzasor 8. Fényképészeti cikkek raktára.

Épület és bútormázoló és fényező:

Buka D. és Résznoevan,
műhely Vár-u. 12. Mindennemű modern munkát szolid árban készítenek.

Észtergályosok:

Sirbu Ilyés,
Fekete-utca 4. és Hosszu-utca 20. Dizműesztergályos és ernőjavító műhely.

Éttermek:

Európa szálló étterme,
Kolostor-utca 9. Elismert jó konyha. Kitűnő italok. Pilseni ösforrás sör. Kellemes nyári udvari helyiség.

Sétatéri vendéglő.
Elsőrendű konyha. Kitűnő italok. Dreher-féle korona sör.

Vigadó (Redout) étterme,
Hirscher-utca. Bérli: Gottsmann Ede. Kitűnő konyha. Pilseni sör. Jó borok

Fényképészek:

Ambrus Antal,
Hosszu-utca 16. Fényképészeti és nagyító-műterem. 10 drb. fényképes levelező-lap 2 kor. Vasutasoknak igazolványi fényképek jutányosan és gyorsan eszközöltetnek. Elvállal minden szakmába vágó munkákat jutányos ár mellett.

Gust H.,
Buzasor 8. Fényképészeti és nagyító műterem.

Kovács Sándor,
Katonakórház-utca 2. a. 10 képes lap és egy kabinet fénykép 4 kor. 3 vizitkép 2 K. 50 fill. Pillanat és mozgófénykép felvételek mérsékelt árak mellett, csinos kivitelben.

Férfiszabók:

Barabás Dániel,
Kórház-utca 10. Csinos kivitel. Tartós munka.

Héjja J.,
Hirscher-utca 28. Elvállal minden szakmába vágó munkákat.

Markó István,
Főter, Virágsor 14. Bel- és külföldi szövetraktár. Kifogástalan munka! Szolid kiszolgálás!

Mihály Jenő,
Lensor 26. szám. Elvállalja polgári és egyenruhák készítését.

Sebestyén János,
Kórház-utca 44. Férfi-divat szabó.

Tellmann Béla,
Lópiac 1. Angol uri szabóság.

Czellecz István,
Hirscher-utca 7. Elvállalja a legdivatosabb úriöltönyök elkészítését jótállás mellett.

Férfiszabó üzletek:

Bartha Mihály,
Tehénpiac 4. Divatos szabás, elsőrangú kivitel, jutányos árak.

Buca György,
Porond-utca 45. Intézeti egyenruha vállalat, szövetraktár, csinos szabás, szolid kiszolgálás.

Kósa Albert,
Weisz-Mihály-utca 6. Belföldi és angol szövetraktár, csinos és tartós kivitel.

Lengyel Gyula,
Hosszu-utca 14. Egyenruházati intézet. Katonai felszerelések raktára.

Szöcs György,
Weisz Mihály-utca 10. Saját ház. Férfi divat szabó üzlet. Egyenruházati intézet. Szövet és sapka gyári raktár.

Festők-hereskedések:

Arsu Miklós,
Hosszu-utca 9. Szobafestő és mázoló, mindennemű festék, olaj és üzleti létrák raktára.

Gázfelszerelési cikkek:

Rádium gázszerszám,
Weisz-Mihály-utca 30. Teljes gázvilágítási felszerelések. Csillárok gyári árak mellett. Lámpák jókarban tartása elvállaltatik.

Géplakatosok:

Copony György,
Villa-utca 3. Hentes-utca 4. Motorüzemre berendezett lakatos műhely. Nagy választék mindentel konyhatűzelőben. Elvállal mindennemű lakatos-munkát szolid árak mellett.

Gyertyagyárok:

Peteu János,
Csirkepiac. Első erdélyi viasz és parafingyertyagyár. Viasz, cerisin, stearin és parafin gyertya olcsó árban.

Gépraktárak:

Singer Co.
varrógép-részvénytársaság. Kapu-utca 23. Csakos saját gyártmányú eredeti Singer-varrógépek raktára Brassó és vidéke részére.

Wetzel Ottó,
Weisz Mihály-utca 30. Saját mechanikai műhely. Pfaff-varrógépek. Underwood-írógépek. Waffnerad és Kosmos-kerékpárok.

Kávéházak:

Jordáche György,
az alsó sétatéri pavillon bérlije. Mindennap városi zenekar játszik. Hideg buffet, kitűnő italok.

Metropol Kávéház,
és szálloda, Fekete-utca 2. Tulajdonos Acseste János. Egész éjjel nyitva. Kitűnő tiszta erdélyi asztali borok. Elsőrendű kőbányai és három cserefa sör. Hideg ételek. Egész éjjel zenekar hangversenyez.

Kávémérések:

Horváth Józsefné,
Hirscher-utca 24.

Kárpitosok:

Vajda Gyula,
Buzasor 7. Angol klub és bőrbutor-különlégek készítője. Elvállal kárpitos és díszítő munkákat minden stílusban.

Kefegyártók:

Incze Károly,
Kapu-utca 28. Mindennemű ecset, kefe, meszelő, és e szakmába tartozó más cikkek jutányos árban beszerezhetők.

Löser Lajosné, Hirscher-utca 17.

Zeides Alfréd,
Fekete-utca 4. Brassó legnagyobb raktára mindentel ecset, meszelő, kefe és e szakmához tartozó cikkekben. Szolid kiszolgálás! Viszonteladóknek árengedmény.

Benigal Sándor,
Kapu-utca 9-11. Ujjonnan berendezett üzlet. Legnagyobb választék minden e szakmához tartozó árukban szolid kiszolgálás mellett. Viszonteladóknek megfelelő árengedményt ad.

Kéfcüzletek:

R. Mihaletz utóda,
Kapu-utca 13. Első brassói kefcüzlet. Alapított 1875. Eladás nagyban és kicsinyben. Viszonteladók árengedményben részesülnek.

Kocsi- és kerékgyártók:

Kovács Ignác,
Hosszu-utca 91. sz. Elvállal és készít minden fajta új divatú kocsikat, javításokat jótállás mellett, kész kocsit raktáron is tartok.

Márton Albert,
Hosszu-utca 56. Megbízhatóan készít minden e szakmába vágó munkákat mérsékelt árban.

Kocsi-kárpitos és fényező:

Subutz Dénes,
Közép-utca 41 a). Elvállal minden e szakmához tartozó munkát jutányos árak mellett.

Kőműves-mesterek:

Moldován György,
Szent Miklós-utca 6 b). Budapesti kitűnő eredménnyel oklevelet nyert kőművesmester. Elvállalja templomok, házak építését és javítását. Költségleíranyzat és tervek készítése. Vidéki meghívásra személyesen odautazik.

Kőműves-mester és csatornázási vállalkozó:

Lőrincz István,
Alsófény-utca 12. sz. Évek óta szerzett tapasztalatai szerint felelősség mellett elvállal minden e szakmához tartozó építési és csatornázási munkákat.

Kovácsok:

Kelemen Lázár,
Hosszu-utca 56. Megbízhatóan készít minden e szakmába vágó munkákat mérsékelt árban.

Szakács József
Közép-utca 41 a). Elvállal minden e szakmába vágó munkát és javítást jutányos árak mellett. Kész kocsit kapható.

Köszörűs és kések:

Durighello L.,
Kapu-utca 16. Első brassói mű- és homoru köszörűde motor üzemre. Javítások olcsón és pontosan eszközöltetnek.

Kötélgyártó:

Hertrich József,
Hosszu-utca 135. Elvállal minden e szakmába vágó munkát szolid árak mellett. Viszonteladóknek árengedmény.

Mechanikus:

Littmann Róbert,
Hosszu-utca 24. Automobil, motor, kerékpár, írógép, varrógép és gramofon javító műhely.

Mosóda és fényvasaló intézet:

Nicolescu Ilona,
Kut-utca 23. Különlégség. Fügöny, bluz és mindenféle nyári ruha mosás és vasalás felelősség mellett.

Női fodrászok:

Ludovica Soos,
Hirscher-utca 5. Színházi fodrász. Fésülés házon kívül havi előfizetésre vagy alkalmakra elvállaltatik a legdivatosabb formában szép kivitelben. Kihullott haj megvételre kerestetik.

Női kalapok:

Weisz Róza utóda,
női divat-kalap-terem a „Párisi női kalaphoz”. Kapu-utca 25. Javítások és átalakítások legújabb divat szerint olcsó árban eszközöltetnek.

Órás és ékszerészek:

Gantz József
Fekete-utca 33. Minden e szakmába vágó óra és ékszer-eladás. Elvállal javításokat pontosan és olcsón.

Szjgyártók:

Mooser Mihály,
Hosszu-utca 37. Szjgyártó, nyerges és bőrdös. Minden e szakmába vágó cikkek raktára. Megrendeléseket és javításokat elvállal.

Szűcsök:

Szabó Béni,
Kórház-utca 11. Jutányos árban fogad el szőrmeárkat molylár elleni megóvás végett felelősség mellett.

Szobafestők:

Farkas E. Sándor,
Kórház-utca 35. Elvállal minden e szakmába vágó munkát, modern kivitel és szolid árak mellett. Poloska irtást saját módszere szerint vállal felelősség mellett.

Turó és háskavál-sajt-gyárok:

Manu Tódor,
Hátulsó-u. 42. -- Hetivásárokon a piacon árusít.

Vegyeshereskedések:

Herz-féle vegyeskereskedés,
Hosszu-utca 90. Korai veteményfélék naponta frissen érkeznek. 4 év óta fennálló tejraktár. Állandó előfizetők egész éven át tehéntejet 24 filléren, bivalytejet 30 fillérért kapják. Tiszta kezelés.

Vegyítisztítók:

Schmitz József,
Kolostor-utca 25. és Közép-utca 12. Csapkét, ruhát fest és tisztít vegyileg.

Vendéglők:

Alsó Warte vendéglő,
(Brassó) és Bartha-féle vendéglő (Hosszufalu) bérlije Dakó Bálint. Kellemes nyári kirándulóhelyek, jó konyha, kitűnő italok, kőbányai és Czell sör.

Jian-féle vendéglő,
Lópiac 15. Izletes konyha, kitűnő italok. Czell-sör pohár és üvegekben. Előfizetéseket étkezésre házon kívül is elfogad mérsékelt árak mellett.

Vésnökök:

Nähmajer Ferenc,
Weisz Mihály-utca 17. Pecsénymók, cimerek legjobb kivitelben készülnek.

Sole Lipót,
Ruggyanta-, érc-bélyegző és himző-minták, monogramok és a szabadalmazott marhalevel-szárzabélyegző készülékek gyártója. Kolostor-utca sarok. Weisz Mihály-utca 2. Alapítva 1879-ben. Telefon 5-35.